

Paionidou
Ελληνική Ποίηση

Elli PAIONIDOU
(n. 1940)
Έλλη ΠΑΙΟΝΙΔΟΥ

Născută în apropiere de Limasol, **Elli Paionidou** a urmat studii economice la Atena, consacându-se, la revenirea în Cipru, jurnalisticii. A colaborat, o vreme, cu Radio-televiziunea cipriotă. Cele mai bine de 30 de cărți publicate acoperă diverse genuri literare: poezie, cu care a debutat în 1971, proză (nuvelă, roman și cronică), literatură pentru copii (îndeosebi romane pentru tineri, apărute majoritatea la Atena și încununată cu premii, piese de teatru pentru copii, puse în scenă în Cipru și în străinătate). Ca poetă, îmbină lirica de factură personală cu tematica inspirată din istoria recentă a insulei. Fiecare plachetă marchează o nouă etapă spre maturizarea artistică deplină, producția ultimilor ani impresionând prin încărcătura simbolică pe care o conferă celor mai simple cuvinte. Romanul *Magdalena, Magda, Maggie...* a apărut la București în 2011.

ΔΕΝ ΓΡΑΦΕΙΣ ΠΟΙΗΣΗ ΠΙΑ

Ρομαντικό το σκηνικό, παγκάκι
στο κύμα απάνω
κι η ρόδινη πανσέληνος
λούζεται στο νερό.
Σφουγγάρι πραϋντικό η ώρα
σβύνει με γενναιοδωρία
χρέη, λογαριασμούς, στατιστικές.

«Δεν γράφεις ποι-»
δεν τόπες, μα το πέρασες
από το διαδίκτυο των δακτύλων
που μ'ακουμπήσαν αμυδρά.
Σκίρτησα.
Είχα ξεχάσει
το καίριο
κι ακαριαίο της αφής.

Δεν γράφεις πια
Όπως: δεν είσαι εκείνη πια.

Δεν είμαι εκείνη, αλήθεια
που ατενίζει στη φωτογραφία
κάπου μακριά, τοπίο γαλανό.

Δεν είμαι εκεί-
νη πιά. Εδώ είμαι τώρα
σ' αυτό το «γαλανό» μακριά.
Καλπάζοντας
ασθμαίνοντας
στην πλάτη κουβαλώντας τα επιούσια
έφτασα επιτέλους.

NU MAI SCRII POEME

Romantic decorul, bancă
deasupra valului
luna plină trandafirie
se scaldă în apă.
Burete alinător ora
șterge generoasă
datorii, calcule, statistici.

„Nu scrii po-”
n-ai rostit, dar ai spus
cu împletitura degetelor
care m-au sprijinit ușor.
Am tresărit.
Uitasem
forța
și spontaneitatea atingerii.

Nu mai scrii
După cum: nu mai ești aceea.

Nu sunt, într-adevăr, a-
ceea care în fotografie privește
undeva departe, peisajul albastru.

Nu mai sunt a-
ceea. Aici sunt acum
în acest „albastru” departe.
Gonind
gâfâind
pe umeri purtând cele de zi cu zi
am ajuns în sfârșit.

Ξέμειναν πίσω πράγματα, μικρά, μεγάλα
φοβάμαι ξέμεινε κι η ποιί-.

Δεν γράφεις πια -.
Όπως: δεν είσαι πια.

ΜΙΑ ΔΕΥΤΕΡΗ ΕΥΚΑΙΡΙΑ

Το ποίημα χάθηκε στους λαβυρίθους του διαδικτύου
Καθώς τα βήματα με σπρώχνανε
σε δρόμους άγνωστους
Δίκτυα και δικτυωτά.

Τώρα ποιος ξέρει που περιπλανάται
Γυμνό και αχτένιστο
Ανάμεσα σ' αστέρια κι αστεροειδείς
Πλανήτες κι απλανείς.

Δικτυωμένο κι αλυσοδεμένο από ακτίνες
Χι, ρο, υπεριώδεις και υπέρυθρες
Κι εγώ για δεύτερη φορά
σας έχασα καλοί μου φίλοι
Γιατί το ποίημα που χάθηκε
Προοριζόταν για μνημόσυνο.

Για δεύτερη φορά σας έχασα
Ή μήπως και κρυφτήκατε στις ίνες μου
Έχοντας σύμμαχο τον υπολογιστή.

Θα προσπαθήσω όσο μπορώ
Αυτό το ποίημα που χάθηκε
Ξανά να ζωντανέψω από μνήμης.
Θα' ναι σαν να ζωντάνεψα όσα ζήσαμε
και κρύβονται στις ίνες μου.

Ήταν για εσάς μνημόσυνο.

Au rămas în urmă lucruri, mici, mari,
mă tem că a rămas și po-.

Nu mai scrii-.
După cum: nu mai ești.

UN AL DOILEĂ PRILEJ

Poemul l-am pierdut în labirinturile internetului
În timp ce pașii mă purtau
pe căi necunoscute
Rețele și în formă de rețele.

Cine știe pe unde rătăcește acum
Gol și nepieptănat
Printre planete în nestare
și asteroizi în nemișcare.

Prins în rețea, legat cu lanțuri de raze,
Hi, ro, ultraviolete și infraroșii
Iar eu pentru a doua oară
v-am pierdut, bunii mei prieteni,
Fiindcă poemul pierdut
Era destinat pomenirii voastre.

Pentru a doua oară v-am pierdut
Sau poate cu computerul aliați
V-ați ascuns în fibrele mele.

Voi încerca pe cât pot
Poemul acesta pierdut
Să-l reînvii din amintire.
Va fi de parcă aș învia câte am trăit
și-n fibrele mele sunt ascunse.

Era pentru voi pomenire.

Μνημόνευε στιγμές ανεπανάληπτες
Που εγώ για δεύτερη φορά τις έχασα.
Και που πλανώνται τώρα στις ιστοσελίδες.

Ας ήταν να γινόταν να το ζωντανέψω
Το ποίημα που χάθηκε στους λαβυρίνθους
Του Είναι και του Τίποτα.
Θα' ταν σαν να' δινα σ' εσάς, Καλοί μου φίλοι,
Μια δεύτερη ευκαιρία.

ΦΘΙΝΟΠΩΡΟ ΚΑΤΗΦΟΡΙΖΟΥΝΕ

Φθινόπωρο κατηφορίζουνε
στην ακροθαλασσιά οι ποιητές
όταν οι άλλοι έχουν αποχωρήσει
με πλήρεις τις αποσκευές
Αντηλιακά
Καπέλα ψάθινα
Αμμάδεις έρωτες

Φθινόπωρο και κάτι.
Θα τους αναγνωρίσετε το δίχως άλλο.
Βήμα ασταθές τ' απόβραδο
και κάθε τόσο έκσταση
ενώπιον του θαύματος της κίχλης.

Όταν τ' αλλότρια αποτυπώματα
Θάχουνε πια σβυστεί απο τα υγρά
φιλήματα του φεγγαριού
ίσως αναδυθούν οι ποιητές
με φωτεινό στεφάνι
στην επιφάνεια του νερού.

Μην ενοχλείτε τους ποιητές
Σπάνιο είδος Καρέτα-Καρέτα
Και υπό εξαφάνησιν.

Μια λογική απόσταση δεν βλάπτει.

Rememora clipe irepetabile
Pentru a doua oară le-am pierdut.
Și-acum rătăcesc printre site-uri.

De-ar fi să învii
Poemul pierdut în labirinturile
Lui A fi și Nimic.
Va fi ca și cum vouă v-aș da, Bunii mei prieteni,
Un al doilea prilej.

ΤΟΑΜΝΑ COBOARĂ

Toamna coboară
pe țarm poeziei
când ceilalți s-au retras
cu valizele pline
Ochelari de soare
Pălării din pai
Iubiri pe nisip.

Toamnă și ceva în plus.
Șigur îi veți recunoaște.
Pas șovăitor de seara până noaptea târziu
și din când în când extaz
în fața minunii sturzului.

Când amprentele străine
Se vor fi șters sub sărutările
umede ale lunii
poate vor răsări poezii
cu luminoasă cunună
la suprafața apei.

Nu-i stânjeniți pe poezi
Rar neam de țestoasă caretta-caretta
Pe cale de dispariție.

O distanță rezonabilă nu strică.